

για εν Αθήναις, Έταιοι. Έρου και Λαναράς και Σια εν Ναούση, Έταιρεία Υφανέτ εν Θεσσαλονίκη και Αδελ. Παπαγεωργίου εν Βόλω.

Έρκάνη (ναυτ.). *Lisse de garde-corps.* Το δρύφακτον περι την πρόμνην των παλαιών ιδία πλοίων εν σανιδών, στερεομένον επί καθέτων στηλίσκων προς ασφάλειαν εν σάλω των επί του καταστρώματος. Άλλοτε διήζε δι' όλου του μήκους του πλοίου εν εκατέρως πλευράς· νυν υπάρχει μόνον επί του προστέγου και έπιστέγου των ιστιοφόρων.

Έρκος (όχηρ.). Φράγμα η σιδηροϋν δρύφακτον προς παρεμπόδιση διαβάσεως τινος.

Έρμα (ναυτ.). *Lest,* το νεώς ασφάλισμα κατά τους άρχαίους — ή σαβούρα — βάρος εν άμμου η λίθων η σάλων χυτοσιδηρών, στοιβαζόμενον εις το κύτος των άφόρτων πλοίων, χρίων της ευσταθείας αυτών. (**Σιδηρ.**) Το σκυρωτόν ύπόστρωμα της σιδηροδ. όδοϋ, συνώνως λεγόμενον μάλαστρον.

Έρματισμένος φάκελλος. Δοχείον λευκοσιδηροϋν κυλινδρικού σχήματος μήκους 20 εκατ. και διαμέτρου 5. φέρον ποίμα, εις δε το άνωτερον μέρος του λαβήν εν χονδρού σύρματος. Εις τον πυθμένα φέρει έξμα εν χαλύβδον, ίνα τηρείται κατακόρυφον κατά την πτώσιν του. Χρησιμοποιείται υπό των άεροπόρων διά την ρίψιν εις τας επί της γης Στρο. Λοιμώσεις των στρατευμάτων σημειωμάτων πληροφοριών η σχεδιαγραμμάτων. Άνωτα προς τοϋτο τίθενται εντός του ε. φ. Έκ της λαβής του ε. φ. προσδένεται ταινία λευκού ύφασματος, μήκους δύο περιού μέτρων, ήτις, εκτυλισσομένη κατά την πτώσιν του ε. φ., καθιστά καταφανή την τροχίαν τον και διευκολύνει τον καθορισμόν του σημείου της πτώσεως του και επομένως την άνευρεσίον του. Πάντως, λόγω της παρεκλίσεως ήν λαμβάνει κατά την πτώσιν του ο ε. φ., λόγω του πνεοντος άνεμου, το άεροπλάνον όφείλει να κατέλθη εις μικρόν σχετικόν ύψος, ίνα καταστή δυνατόν ο παρ' αυτου ριπτόμενος ε.φ. να πέση, πάντως εις οϋχι μεγάλην από του επιθυμητου σημείου (Σ. Α.) απόστασιν.

Έρμηνεία πληροφοριών. Η ένεργεια του προσωπικού της ύπηρεσίας των πληροφοριών, η συνισταμένη εις το να εξετάζη τας συλλεγομένας πληροφορίας περι του έχθρου, να συγκρίνη, να συναρμολογή και να παρουσιάζη ταύτας εν συμπεράσματι υπό τύπον εκμεταλλεύσιμον υπό της Διοικήσεως. Αί συλλεγομένηι πληροφορίαί υπό των όργάνων άναζητήσεως παρουσιάζονται εν άρχή υπό τοιαύτην μορφήν, ώστε, ως έχουσιν, είνε σχεδόν άνευ σημασίας. Η έργασία αυτή της έρ. πληροφοριών εις τας Μεγάλας μονάδας λαμβάνει χώραν κατά τον άκόλουθον τρόπον: Έκαστον όργανον άναζητήσεως (άεροπορίας, πυροβολικού, ίππικού, πρακτόρων, στρατευμάτων εν έπαρχή κλπ.) την πληροφορίαν ήν συλλέγει, διαβιβάζει το ταχύτερον, (άφ' οϋ προηγουμένως διά τινος δώσει μίαν πρώτην έρμηνείαν π. γ. διά τας από άεροπλάνου φωτογραφίας κλπ.) εις το Η γραφ. του Έπιτελείου της Μεγάλης Μονάδος, όπου το άριμόδιον προσωπικόν εξετάζει εκάστην ιδιαίτέρως, τας συγκρίνει προς άλλήλας και προς τας προηγουμένας, τας συναρμολογεί και εν τέλει εξάγει εν συμπεράσματι, όπερ εκδέτεi κατά τρόπον εκμεταλλεύσιμον υπό της Διοικήσεως και υπό των στρατευμάτων. Η έργασία της έρ. των πληροφορ. άπαιτεί προσωπικόν εξειδικημένον προς τοϋτο και πλήρη σύστημα ένεργείας, ίνα παρουσιασθώσι πληροφορίαί, έφ' ών πράγματι να βασίση η διοίκησις την λήψιν της απόφασεως της.

Έρμής. Ο γνωστός θεός των άρχαίων, υιός του Διός και της Μαίας, θυγατρός του Άτλαντος, άγγελος των θεών, ψυχοπομπός, προστάτης του έμπορίου, του κέρδους και της κλοπής, Έ. ο *Τασιμύστας*· Θεός της Αιγυπτιακής, γνωστή υπό το όνομα Θωθ, όν οι Αιγύπτιοι έθεώρουν εισαγωγική και διδασκαλική των τεχνών και των επιστημών. (**Άστρον.**) Ο πλησιέστατος πλανήτης προς τον ήλιον.

Έρμητική άπόφραξις (ναυτ.). Συνών. του στεγανή άπόφραξις (βλ. λ.).

Έρμόνη. Πόλις άρχαιοτάτη, παραθαλάσσιος, κτισθείσα υπό του Έρμίου, δευτέρου βασιλέως του Άργους· ύστερον κατοικήσαν αυτήν Δωριείς, έξ Άργους και Δρύπτης, οτινες επί της έξοστρατείας του Εζέου και ζώντος έτι του Ηροδότου κατοίκουν αυτήν. Οι κάτοικοι αυτής εδόξαζον, ότι η αυτόθενεις άδην κατάβασις ήτο σύντομος, και διά τοϋτο δεν έθετον τον διά τα πορθμεία οβολόν εις το στόμα του νεκρού. Έπί Πανσανίον εν της Έρμόνης ναοί μόνον τινες εσώζοντο και τα θεμέλια σταδίων και περιβολος εν μεγάλων και λογάδων λίθων· ύπήρχε δε άλλη πόλις, η νεώτερα Έρμόνη, άπέχουσα τέσσαρα στάδια της παλαιάς. Η πόλις αυτή περιτειχιμένη περιείχε πολλά αξιοσημείωτα λείψανα, εν οίς ναός της Αφροδίτης έπονομαζόμενης Ποντίας και Αμηνίας, άγαλμα της θεάς ταύτης εν μαρμαρόν αξιοθέατον διά το μέγεθος και την τέχνην· αίτερος ναός της Αφροδίτης, εν τῷ όποιον, πάσα παρθένος ως και πάσα χήρα μέλλουσα να νυμφευθῆ, όφειλε να προσφέρη θυσίαν εις την θεάν ταύτην, και δύο ναοί Διμητρος της Θερημίας, και ναός Λιονύσου Μελαναίχδος, εις τμήν του όποιου ήγον οι κάτοικοι άγώνα μουσικής, κολυμβήματος και λεμβοδρομίων, και ναός Αρτέμιδος έπιλεγόμενης Ιφρυγενίας, και άγαλμα χαλκόν Ηοσειδώνος, έχοντος τον ένα των ποδών επί δελφίνος, και ναός Έστίας άνευ άγάλματος, και τρεις ναοί μετ' άγάλματος του Άπόλλωνος, και ο νεώτατος όλων των ναών ο της Τύχης, της όποιας το άγαλμα ήτο κολοσσός εν Παρίον μαρμαρόν. Πλησίον της θεσεως της Έρμόνης κείται σημερον η κομποπολις *Κασοί*, 2600 περίπου κάτοικοι.

Έρμοκράτης. Στρατηγός Συναζούσιος τοϋ γ' αιώνου. Υπαρξασπισε μετ' επιτυχίας την πατρίδα του κατά των Αθηναίων (415 π.Χ.).

Έρμος (στρ. γεωγρ.). (*Γερνή-τοσί*) ποταμός εν Μ. Ασία, Πηγάζει από του ύψιπέδου του Σιμάβ (Συνάου), και μετά ροήν 200 χιλιομ. εκβάλλει εις τον Έρμαίον κόλπον του Αιγαίου πελάγους. Έχει

κατά την μέσην και την κάτω αυτου κοιλάδα, πλ. 50 μ., βάθ. ύδατος 1, 6 μ., περίπου σχεδόν εν πάση του έτους ώρα, άμμοδη κατά το πλείστον την κοίτην και ταχύτητα ρεύματος περίπου 1 μ. κατά 1'. Βορείως του Σαλιγλή έξέρχεται εν της όρεινης περιοχής και διαβρέχει κατοικίω του τας πεδιάδας του Σαλιγλή, των Σάρδεων, του Άχιμετλή, του Κασαμπά, της Μαγνησίας και της Μαινεμένης. Μεταξύ Μαγνησίας και Μαινεμένης διέρχεται διά της στενωπού του Έμιρ Άλεμ, έχουσης μήκ. μέν περι τα 8 χιλ., πλ. δε 1—2 χιλ. Άπαντων επί του Έρμου αί έξής γέφυραι: 1) παρά το Άμανλά, Β. των Κοϋλων. 2) Β. των Άδάλων, έφ' ής βαίνει η άμαξ. Σαλιγλή—Δεμερτζή. 3) Β. του Κασαμπά, στρατιωτική, κατασκευασθείσα υπό του ήμετέρου μηχανικού του Σ. Στρο. Σμύρνης τῷ 1920. 4) Β. της Μαγνησίας, έφ' ής βαίνει η άμαξ. Μαγνησίας—Άξαρίου. 5) ΒΑ της Μαινεμένης, έφ' ής βαίνει η άμαξ. Σμύρνης—Περγάμου. Ο Έ. δεχεται τα ύδατα των έξής παραποτάμων: α) Από μέν της δεξιάς αυτου όχθης: 1) του Σελινδι-τοσί, 2) του Δεμιρτζή-τοσί, εις οϋ την κοιλάδα κείνται: το Δεμιρτζή και τα Μπορλά, 3) του Κοιμ-τοσί (Υάλου), εις οϋ την κοιλάδα εύρίσκονται: το Γκιόρτζι, το Μαρμαρά (Σωσάνδρα) και το Άξαρίου (Θυάτεια η Άκ-Χισσά). β) Από δε της άριστεράς αυτου όχθης: 1) του Πεντεκλή-δερε, εις οϋ την κοιλάδα κείνται το Τακμάκ (Εσμε) και το Γκιουεζ 2) του Άλά-Σελιρ-τοσί, εις οϋ την κοιλάδα κείνται: η Φιλαδέλφεια (Άλά-Σελιρ) και το Σαλιγλή 3) του Πακτολου (Σάρτ-τοσί), εις οϋ την κοιλάδα έξεντιο αί άρχαία Σάρδεαι· 4) του Ιρναμά-τοσί, διερχομένου διά του Κασαμπά και 5) του Νιφ-τοσί (Κρόνος ποταμού η Νυμφαίου). *Όροσοφία της κοιλάδος.* Η κοιλάς του Έ. περιορίζεται: α) Από Β. υπό της οροσειράς: Ντισετζιζ-ντάγ—Άκ-ντάγ—Σιμάβ-ντάγ—Ντεμιρτζή-ντάγ—Κετάς-ντάγ—Σουάν-Καριά—Καριάν-ντάγ—Καρά-Κουρτ—Χάρτα-Καβε—Γκιουντ-ντάγ—Άλάν-Μπασί—Ντουμνιλή-ντάγ. Διά της άλύσεως των όρέων τούτων χωρίζονται τα ύδατα, ά υποδέχεται ο Έ. προς Ν., από των υδάτων, ά εισρέουσιν εις τον Ταουσανιη-τοσί (Αδρανόν η Ρύνδακον των άρχαίων), εις τον Σιμάβ-τοσί (Μάκκεστον των άρχαίων) και Μπακιρ-τοσί (Καίκον), οτινες ποταμοί κείνται βορειότερον. β) Από ανατολών υπό της οροσειράς Ντισετζιζ-ντάγ—Τοιβράιλ-ντάγ—Μουράτ-ντάγ (Διδύμου όρους) Κιζιλ-ντάγ—του ύψιπ. του Οδσάκ—Άχιμετλερ-ντάγ. Η όρος, αΐτη διαχωρίζει τον Έ. προς δυσμάς, από των κοιλάδων του Γήμαρ η Πουρσάκ (Θήμβρον των άρχαίων), Άκάρ-τοσί (Ντολάι-τοσί) και Μαιάνδρου, ών αί άνω κοιλάδες κείνται προς ανατολάς. γ) Από νότον τέλος υπό της οροσειράς: Άχιμετλερ-ντάγ—ύψιπέδου Τακμάκ (Εσμε)—Ομέρ-Μπαμπά-ντάγ—Καριντζαλι-ντάγ—Μεχμετλι—Τσαούς-ντάγ—Μπός-ντάγ (Γιόλου)—Μαχμουτ-ντάγ (Αράκωνος)—Νυμφαίου—Μανιόβ-ντάγ (Σιπύλου)—αύγηνος—Σαπάντζα-μενϋλι—Γιαμιλάρ-ντάγ. Η οροσειρά αΐτη διαχωρίζει τας κοιλάδας του Μαιάνδρου (Μενδερε-τοσί) και Καϋστρον (Κουτσουκ-Μενδερε), κειμένας προς νότον από της του Έ. εκτεινομένης βορείως της τριμηνης οροσειράς. *Σεχωσωνία εν τη κοιλάδι του Έ.* α) Προς ανατολάς: Η σιδηροδρογική Σμύρνης—Αριόν-Καραχισάκ και η παρ' αΐτη άγουσα άμαξίτη. Συνδέουσιν αΐται τον λιμένα της Σμύρνης μετ' της μεγάλης σιδηρ. γραμμής Χαϊδιάρ-πασά—Βαγδάτης. Από Σμύρνης άγουσιν έπίσης προς ανατολάς άμαξίτοι: 1) διά του αύγηνος του Σιπύλου—Σαμπάντζα-μενϋλι εις Μαγνησίαν και 2) διά του αύγηνος του Νυμφαίου—Μπελ-Καβε—εις Κασαμπά. β) Προς βορράν: 1) Η άμαξ. Σμύρνης—Μαινεμένης—Περγάμου. 2) Η εν μέρει άμαξίτη και έν μέρει ήμιονική όδος, ήτις από Μαγνησίας—αύγηνος επί του Γουντ-ντάγ, παρ' το Έρτονλου, άγει εις Περγαμον. 3) Η άμαξ. Μαγνησίας—Άξαρίου—αύγηνος Χάρτας—Κιρκουαϊς—Σόμα και η παρ' αυτή σιδηρ. γραμμή Μαγνησίας—Πανόρμου. 4) Η κερροπολιτικός όδος: Άχιμετλή—Μαρμαρόν—Άξαρίου—Γκελεμπέ—Μπαλικεσέ. 5) Η άμαξ. Σαλιγλή—Μπορλά—Δεμερτζή προς Σιμάβ. 6) Η άμαξ. Οδσάκ—Τεβτιζ—Κιουταγείας (Κουταίου). γ) Προς νότον: 1) Η άμαξ. και εν μέρει ήμιον. όδος: Φιλαδέλφειας—Μπουλιαντάν—Σεραϊκού—Ντελιζλί. 2) Η ήμιον. όδος: Φιλαδέλφειας—Δερεβέν-δύγ—Ναζλί. 3) Η ήμιον. όδος: Φιλαδέλφειας—Κελες—Παζαργερε—Ναζλί. 4) Η ήμιον. όδος: Σαλιγλή—Σάρδεων—Γκιολτζιζ—Όδεμψίου. 5) Η ήμιον. όδος: Κασαμπά—Βαϊνδερλιού. 6) Η ήμιον. όδος: Νυμφαίου—Τουρμαλί και 7) Η άμαξ. και η σιδ. γραμ. Μαινεμένης—Σμύρνης—Τουρμαλί.

Στρατιωτική αξία της κοιλάδος του Έ. 1) Εισδύουσα αΐτη βοθέως από του Αιγαίου προς δυσμάς, εις το έσωτεριόν της Μ. Ασίας, εμφανίζει την καλλιτέραν και άμα βραχυτέραν οδόν εν προς την Φρυγίαν και τον σιδηροδρομον Κοιν)πόλεως—Βαγδάτης. Κατά συνέπειαν ενδεικνύεται, ως η μάλλον προσφερομένη έδαφική ζώνη, όπως χρησιμεύσῃ ως τοιαύτη έπιχειρήσεων στρατοϋ, αφοβιάντων εις Σμύρνην και προτιθέμενον να χωρήση προς το έσωτεριόν της γεροσνήσου. Άλλ' έτι μάλλον προσφέρεται προς τοιοϋτον σκοπόν η κοιλάς αΐτη, λόγω της υπάψεως νοτίως και παραλλήλως τῷ Έρμω της σιδηροδρομικής γραμμής Σμύρνης—Κασαμπά και προεκτάσεως, ως αΐτη αποκαλείται. Ο έλληνικός στρατός κατά Ιούνιον του 1920, δι' αυτής προήλασε προς ανατολάς, διεργνάς τα στενά όρια της συνθήκης των Σεβρών. 2) Ανο είνε τα κύρια γεωγραφικά σημεία της Φρυγίας, προς ά κατατείνονται προεκβαλλόμενοι προς ανατολάς, αί της κοιλάδος του Έ. (από της Λυδίας) οδούσεις, η Κιουταγεία βορειότερον, εν τη κοιλάδι του Πουρσάκ (Θήμβρον) και το Αριόν—Καρά-Χισάκ (Αζοίον) νοτιώτερον, εν τη κοιλάδι του Άκάρ-τοσί. Επομένως προς τα στρατηγικά σημεία ταύτα πάντως κατ' ανάγκην φυσικήν θα εκτίθενται αί από της κοιλάδος του Έ. προς ανατολάς καταβαλλόμενα προσπάθεια. 3) Συνδέουσα η κοιλάς του Έ. το έσωτεριόν της Μ. Ασίας μετ' του χωριωτέρου λιμένος της γεροσνήσου προς το Αιγαίον, τούτεστι μετ' της Σμύρνης, είνονηον ότι προσποικτά σημαντικήν στρατιωτικήν αξίαν, έπαυσαομένην,